

Publicerad 2007-10-21 15:05 av Susanne Ljung Adriansson

Ja tiden går... jag var 25 år då jag skrev den här.

Tiden

Tiden går

Tiden ristar sina spår

Ristar sina spår

i mjuk hjälplös hud

Nålfina ristningar

djupnar och blir fåror

under tidens gång

En gång som alltid lämnar spår efter sig

- i huden, i livet, i världen, i universum

Allt levande

lyder under Tiden

som ristar sina spår

grånar våra hår

läker alla sår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Susanne Ljung Adriansson med Poeter.se id #13635 innehar upphovsrätten